

hvilke vi kan opnaa Fordele fra fremmede Lande. Men under Hensyn til, at disse Traktatforhandlinger er under Forberedelse, og at nogle af dem vil begynde i en nær Fremtid, tror jeg ikke, at det vil være gavnligt her at komme nærmere ind paa, hvilke Midler vi eventuelt kunde have i Hænde til at opnaa Fordele for vor Eksport til fremmede Lande. Overfor en særlig ugunstig Behandling staar vi imidlertid ingenlunde vaabenløse, idet § 4 i den midlertidige Toldlov indeholder en Bestemmelse om en Straffetold paa indtil 75 pCt. for saadanne Lande, der behandler danske Varer og danske Undersaatter ugunstigere end andre Lande. Jeg tror i øvrigt, at det ærede Medlem Hr. Drachmann i høj Grad undervurderer den Nytte, vor forholdsvis liberale Told- og Handelslovgivning har gjort os i handelspolitisk Henseende. Under de nuværende Forhold er det jo ikke blot Tolden, det drejer sig om, naar der er Tale om Vanskeligheder for dansk Eksport til Udlandet. Det drejer sig ogsaa og ofte nok saa meget om Indførselstilladelser, Tilladelse til Gennemførsel af Varer og om Lempelser paa forskellige andre Omraader. Paa disse Omraader har vi opnaaet betydelige Fordele, og jeg formoder, at den højtærede Landbrugsminister, naar han faar Ordet, vil komme nærmere ind paa, hvilke Fordele der er opnaaet for den danske Landbrugseksport paa dette Omraade; vi har opnaaet betydelige Fordele netop ved at kunne henvise til den liberale Told- og Handelspolitik, vi selv følger, og slaar vi ind paa en Told- og Handelspolitik af anden Art, er jeg bange for, at mange af de Fordele ikke længere vil kunne opnaas.

Det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa Spørgsmaalet om Internationaliseringsplanerne fra Foraaret 1920. Jeg kan med Hensyn til dette henvise til mine Udtalelser i de Møder, der fandt Sted i dette høje Ting den 20. og 21. Maj 1920, hvor der blev gjort fuldstændig Rede for Regeringens Forhold til den mellemslesvigske Delegation og til Professor Vinding Kruses Sendelse. Forholdet var den Gang det, at man i de videste Kredse baade her i Landet og i den Del af Sønderjylland, som kom tilbage til Danmark, nærrede dyb Bekymring for den Skæbne, som ventede de Danske i de Landsdele, som laa Syd for den opnaaede Grænse, og der var forskellige Tanker oppe om, hvad man kunde gøre for at skaffe disse danske Befolkningselementer en gunstigere Stilling. Den foregaaende Regering havde jo paa For-

haand ladet de Danske i 2den Zone falde og vilde ikke støtte de Krav og Ønsker, som fremkom dernede fra, og i sin Instruktion til Gesandterne af 20. Marts udtalte denne Regering, at den modsatte sig Internationaliseringstanken, og at Bestræbelserne fra dansk Side nu maatte gaa ud paa, at begge Minoriteter efterhaanden formindskedes saa meget som muligt, saaledes at man fik en ren national Grænse. Denne Politik, ligefrem at stræbe hen imod at formindske Antallet af Danske Syd for Grænsen, var en Politik, som den nuværende Regering absolut ikke kunde følge. Derimod maatte den være betænkt paa at søge at imødekomme disse Danske paa alle mulige Maader og søge at gøre det muligt for dem at bevare deres Sprog og Nationalitet uberørt og føre en i national Henseende taalelig Tilværelse. At dette ogsaa maatte omfatte en Undersøgelse af, hvorvidt Internationaliseringsplanerne havde nogen Udsigt til Gennemførelse, var et Synspunkt, som deltes af meget store Dele af den danske Befolkning, og jeg skal blot nævne som et Eksempel paa, hvor stærkt denne Tanke ogsaa rørte sig hos de Danske i den Del af Sønderjylland, som var bestemt til at komme tilbage til Danmark, at i disse nordligere Distrikter blev der i Løbet af ganske faa Dage indsamlet mellem 21 000 og 22 000 Underskrifter paa en Adresse, som opfordrede Regeringen til at tage sig af de Danske Syd for Grænsen og til at gøre, hvad den formaade, for at faa undersøgt, hvorvidt Tanken om Internationalisering kunde gennemføres. Skønt der allerede tidligere i de omtalte Møder den 20. og 21. Maj 1920 af mig er gjort Rede for, hvilke Instruktioner der laa til Grund for den danske Regerings Politik i dette Forhold, tror jeg, det dog er nyttigt at opfriske Erindringen derom. Jeg skal da med den højtærede Formands Tilladelse oplæse det Referat, som er givet i Fremstillingen af det slesvigske Spørgsmaals diplomatiske Historie, af den Instruktion, som daværende Udenrigsminister, Kammerherre Harald Scavenius straks Dagen efter Ministeriets Tiltræden sendte til Gesandterne i Paris: „Den nye Regering accepterede det gennem de forskellige Rigsdagsbeslutninger skabte Grundlag og vilde loyalt opfylde de deraf flydende Forpligtelser. Den ansaa det dog foreneligt hermed at arbejde paa i størst muligt Omfang at sikre dansksindede Beboere af 2den Zone den bedst mulige Beskyttelse. I fuld Tillid til, at de Allierede vilde bevare Interessen for denne